

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2024. december 1.
(vasárnap)

Szepesy László

ISTEN ELJÖTT, MENJ TE IS HOZZÁ!

Énekek: 390,1-2, 376,1-3.7, 65,1, 623

Lekció: 2Mózes 19,9-20a, 20,18-20

Alapige: Zsidók 12,18-24

„Mert nem járultatok megtapintható hegyhez, és lángoló tűzhöz, és sűrű homályhoz, és sötétséghez, és szélvészhez, És trombita harsogásához, és a mondásoknak szavához, melyet akik hallottak, kérték, hogy ne intéztessék hozzájuk szó; Mert nem bírták ki, ami parancsolva volt: Még ha oktalan állat ér is a hegyhez, megköveztessék, vagy nyíllal lövettessék le; És oly rettenetes volt a látvány, hogy Mózes is mondta: Megijedtem és remegek: Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez, Az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához, Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez, És az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintésnek véréhez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk, felséges Urunk, Istenünk, mert a felolvasott igében is szentnek, hatalmasnak jelented ki magadat, akinek a közelében nem maradhat meg sem a bűnös, sem a bűn. Köszönjük, hogy mindazáltal, bár fent a mennyben szentségben és dicsőségben lakozol, mégis velünk, bűnösökkel is itt a földön. Köszönjük, hogy megkönyörül-

ISTEN ELJÖTT, MENJ TE IS HOZZÁ!

tél rajtunk, mert elküldted szent Fiadat, a mi Megváltónkat, egyedüli reménységünket, Jézus Krisztust. Hálát adunk azért, hogy mindezt azért tetted, mert meg akarsz menteni bennünket, magadhoz hívni, megtisztítani, bűneinket megbocsátani és Fiadhoz hasonlóvá formálni. Könyörülj, kérünk, rajtunk, hogy megértsük ezt az akaratodat, elhiggyük, örömünk legyen ebben a változásban, amit véghez akarsz vinni. Kérünk, hogy mi magunk is minden erőnkkel és minden akaratunkkal hadd tudjunk Mőgötted állni, és akaratod szerint igyekezni élni.

Köszönjük Neked, hogy az elmúlt héten is kegyelmesen hordoztál bennünket. Áldunk minden igei üzenetért, amelyet kirendeltél, és áldunk a Szentlélek munkájáért, aki nemcsak emlékeztetett minket ígédre, hanem a bűnben megbánásra vezetett, a félelmek közepette imádságban Hozzád vitt, aki emlékeztetett minket a szabadítás örömhírére, aki Rád tekintett, a hit elkezdőjére és bevégzőjére, és aki a Te utaidat adta újból és újból élénk.

Bocsáss meg nekünk, Urunk, amikor ígédet nem így fogadtuk, bocsásd meg, amikor életünket nem Hozzád igazítottuk, hanem saját tetszésünk és akaratunk szerint töltöttük napjainkat. Köszönjük Neked, hogy Nálad bocsánat és kegyelem található.

Kérünk, hogy a mai alkalmon is szólíts meg minket abban az élethelyzetben, amiben vagyunk! Ismersz mindannyiunkat, látod nemcsak állapotunkat, hanem látod gondolatainkat, érzéseinket, és látod küzdelmeinket, nehézségeinket, sikereinket és örömeinket is. Kérünk, vigasztalj bennünket a gyászban, áldd meg azokat a családokat, akik a héten búcsúztak szerettüktől! Kérünk, aki Te magad vagy a feltámadás és az élet, legyél az ő reménységük és vigasztalójuk! Eléd hozzuk azokat a testvéreinket, akik nincsenek itt velünk, de lélekben mégis ránk gondolnak, és imádságban Előtted vannak. Kérünk, hogy áldd meg őket is ígével, szenteld meg az ő vasárnapjukat is! Kérünk azért is, hogy ígéd ne szóljon hiába! Amit ma mondasz, hirdetsz, segíts, hogy az akarattá, hitté váljon a mi szívünkben, és ebből kifolyólag engedelmességgé! Ehhez is kérjük az engedelmesség lelkét, hisz Őnélküle csak eltévelyedünk. Kérünk, támogass bennünket, hogy a Te utaidon tudjunk maradni.

Vezess bennünket, hordozz tenyereden, kegyelmedből, szent Fiadért, Krisztusért!

Ámen.

Igehirdetés

Mint azt jól tudjuk, a mai nappal kezdetét veszi az adventi időszak, amely minket, hívőket Isten négyféle eljövételére emlékeztet. Először arra, hogy Isten eljött közénk Jézus Krisztus személyében. Másodszor: eljön személyesen a mi életünkbe, amikor ígését hirdeti, azon keresztül meg-

szólít, magához hív minket, és új életet és hitet ad nekünk. Harmadszor: eljön hozzánk halálunk pillanatában, és az Ő gyermekeit maga mellé veszi, végül pedig negyedszer, amikor Jézus Krisztus vissza fog jönni az ég felhőin át, hogy megítélje a világot, és minden embert feltámasszon a halálból. Mai igénk is Isten két eljövételét adja elénk, és ezekben az eljövetelekben – mondhatni – két típusát láthatjuk az Istennel való találkozásnak. Minden eljövétel lényegében erre a két típusra szűkíthető le. És valahogy, miközben ezt az ígét olvastam, megfogalmazódott bennem az az üzenet, hogy adventben nem az a kérdés, hogy eljött-e vagy eljön-e Krisztus. Ezt a Szentírás tényként kezeli. Ez nem kérdés, hanem az a kérdés egyrészt, hogy hogyan jön el; a második és még fontosabb kérdés, hogy te hogyan akarsz Vele találkozni, odamész-e a hozzád eljövő Úrhoz? Ha nem mész Hozzá, akkor is fogsz Vele találkozni – azt mondja az ige –, de akkor más-hogy. Erről szól a mai igénk.

Az említett kétféle megjelenését hallhattuk a felolvasott lekción, illetve a textusban is. Az első megjelenés azelőtt történt a pusztában, hogy Isten szövetséget kötött volna az Egyiptomból megszabadított Izráellel, és nekik adta volna a Tízparancsolatot. Akkor az Úr megjelent a Sinai hegyen, erről hallhattuk a 2Mózes 19 beszámolóját. A másik megjelenése az Úrnak, amikor Jézus Krisztus személyében jött el közénk, és megszerezte számunkra az üdvösséget. Pál apostol ezt a két megjelenést két hegyhez köti. Az első, a törvényadás a Sinai hegyen történt, a pusztában található, a másik a Sion hegye, amelyre Jeruzsálem városa is épült. Ezt a két hegyet, és mindazt, ami rajtuk történt, szimbolikusan, képletesen magyarázza Pál apostol, és azt mondta, hogy minden ember mintegy képletesen valamelyik hegyhez odamegy: vagy a Sinaihoz, vagy a Sionhoz. És ezért mondta, hogy nem járultatok a Sinaihoz, hanem járultatok a Sionhoz, na nem azért, mert fizikailag elutaztak, hanem mert az Istennel való találkozásuk hasonló volt, mint ez a két megjelenés.

Nézzük meg, hogy valójában mit is üzen ez az igeszakasz, nekünk mi közünk ahhoz, amit az apostol leír ezekről a régi történelmi eseményekről. Tegyük fel először is azt az alapkérdést: mi történik azzal az illetővel, aki szándékosan elutasítja Isten közeledését!? Mi történik az ilyen emberrel, aki nem fogadja el a Jézus Krisztusban felkínált kegyelmet, bűnbocsánatot és üdvösséget? Mire számíthat az illető? A jócselekedetei utat nyitnak számára a mennyországba? Bízhat abban, hogy ő igyekezett jó ember módjára élni, és ez elég? Jézus Krisztuson kívül van valami más remény számára az üdvösségre nézve?

A Zsidókhöz írt levél egyik fontos célja, hogy megválaszolja ezeket a kérdéseket. A levél nagy része hívő keresztyéneknek szól, de találunk benne néhány szakaszt, amely a Krisztusban nem hívőkhöz vagy Benne bi-

ISTEN ELJÖTT, MENJ TE IS HOZZÁ!

zonytalankodókhoz szól. Ezek a szakaszok különféle figyelmeztetéseket tartalmaznak a hitetlenek számára. Szeretném hangsúlyozni, hogy mindegyik figyelmeztetés olyan emberekhez szól, akik eleget tudnak az evangéliumról ahhoz, hogy arra válaszolhassanak, ezt azonban mégsem teszik meg. Isten szól hozzájuk, de ők nem méltatják válaszra. Ezek a figyelmeztetések mintegy azt mondják: figyelj, elég információd van ahhoz, hogy Istenhez gyere, és rábízod az életedet Jézus Krisztusra. Mivel ezt nem teszed meg, ezért figyelmeztetek.

A Zsidókhoz írt levél szerzője 5 ilyen figyelmeztetést is írt a levél különböző szakaszaiban. Olyan emberekhez szólt, akik többnyire zsidók voltak, akik megértették az evangélium lényegét, de különféle okok miatt nem mentek Jézus Krisztushoz, nem kezdtek el hinni Benne. Napjainkban is számtalan ilyen emberrel találkozhatunk, akik vagy otthon szüleiktől, nagyszüleiktől, vagy hittanórákon, vagy valahonnan hallották az evangéliumot, értelmükkel felfogták Krisztus tanítását, parancsait, akik a Biblia igazságából eleget ismernek, de különféle okokból nem mennek oda Jézus Krisztushoz, és nem mernek Rá hagyatkozni, nem merik Rá bízni az életüket. A levél szerzője 5 ilyen okot nevez meg, amely miatt az evangéliumot ismerő emberek nem válaszolnak az evangélium hívására. Most röviden hadd foglaljam ezeket össze!

Az első ok a nemtörődömség. Amikor az ember direkt nem törődik a neki elmondott örömhírrrel, mert valami mással akar foglalkozni. Én ezzel nem foglalkozom! Nem törődik a felkínált ajándékkal. Tessék, itt van, a tiéd. De engem ez nem érdekel! Nem törődik a lehetőséggel. Erről a 2. fejezetben beszél részletesen az apostol, amikor azt kérdezi: *„Mi módon menekülünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy üdvösséggel?”* (Zsidók 2,3) Tehát az első ok, ami megakadályozza az embert, hogy Krisztushoz menjen, a nemtörődömség.

A második ok a hitetlenség. Amikor valaki elméletileg igaznak fogadja el Isten ígését és a Bibliában leírtakat, a gyakorlatban azonban mégsem tud és nem is akar azonosulni azokkal. Erre figyelmeztet minket: *„Vigyázzatok, atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon”* (Zsidók 3,12), és itt a hitetlenségre figyelmeztet.

A harmadik ok a lelki kiskorúság, amely lényegében nem akar semmilyen változást az életében. Vannak emberek, akiknek a vallás gyermekkoruk óta része az életüknek, de amikor megismerik Jézus Krisztust, és azt, hogy Ő meg akar minket és az egész életünket változtatni, az már nem tetszik nekik, mert – bocsánat, lehet így is fogalmazni – Krisztus drasztikusan meg akar változtatni bennünket, teljes új emberré tenni és formálni. A megszokott életrendünket, kényelmünket ez bizony felborítja. Ha Isten

Lelke munkálkodik, akkor ott változások történnek. A Zsidók 5,11 figyelmezteti az ilyen embert, hogy lusta lett az ige meghallására, mert a lényegét már megkapta Istentől – bűnei bocsánatát –, de nem akar az ige szerint tovább formálódni, változni és növekedni, tehát ezért az igével sem foglalkozik.

A negyedik ok, amit megnevez a levél, a türelmetlenség, aminek a lényege abban áll, hogy az ember megkérdőjelezi Isten ígéreteit, és azt, hogy azok valóban beteljesednek személyesen az én életemben is. Valami ilyesmit kérdeznek az ilyen emberek: ha valóban igaz az, amit Isten ígér, akkor miért úgy mennek az életemben a dolgok, ahogyan mennek? Akkor Isten miért nem változtatja meg a világot meg a környezetemet? A 10. fejezet vége figyelmezteti ezeket az embereket: *„Mert békességes túrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet”*. A türelemre figyelmeztet minket az apostol.

És ezek után jutunk el mai igénkhez, amely az ötödik okot nevezi meg, amit egy szóval így foglalnék össze: a félelem. Erről szeretnék kicsit részletesebben beszélni. Gondoljuk végig, hogy mi lehet a félelem oka, ami elválaszt bennünket Krisztustól. Az I. században élő – elsősorban – zsidók közül, ha valaki a keresztyén életre gondolt, vagy megvizsgálta a keresztyének élettörténetét, mivel találkozott? Hát bizony sokszor kiközösítéssel és még üldözéssel is. Ha valakiről kiderült, hogy zsidó létére Krisztus követője lett, nem minden esetben, de nagyon gyakran kiközösítették a gyülekezetből (mint a vakon született embert), a családból, valahol még a munkatársi kapcsolatai is megromlottak. Ez komoly próbatételt jelentett a keresztyének számára. Ha elkezdesz Krisztusban bízni, akkor bizony lehet, hogy a családi támogatást elveszíted, a régi gyülekezeted nem fog érteni, a munkahelyi kapcsolataid teljesen felborulnak és megváltoznak. Ez egy akkora változás, amitől sokan rettegnek és félnek. Ezek az emberek azt mondták magukban: megéri ezzel foglalkozni? Megéri mindezt kockáztatni? Nincs értelme ilyesmibe belemenni, hogyha ez ilyen komolyan felfordítja az életemet. És ezek az emberek eljuthattak a gyülekezetbe, ahol bizony az igehirdetőktől olyat is hallottak, hogyha keresztyén vagy, akkor Isten kezébe vesz, és formálni fog téged, meg fog változtatni. Olyan leszel, mint az arany a tűzben, amelyet így tisztítanak meg. És ez nem könnyű, hanem nehéz. Ráadásul ezt nem lehet fél szívvel csinálni, nem lehet fél szívvel hinni, hanem mindent bele kell adnod, amid van. Röviden tehát: a keresztyén élet nem könnyű. Ha őszinte az igehirdető, akkor ezt elmondja. Ezt hallva sokan mire gondolnak? Arra, hogy kinek van erre szüksége. Van elég problémám így is az életben. Még ez is? Még Isten is így változtatson? Isten túl magas árat kér. És hiába bátorították ezeket az embereket, hogy igen, lesz változás és valódi szívbéli fájdalom is, de Isten szeretete

ISTEN ELJÖTT, MENJ TE IS HOZZÁ!

és kegyelme nemcsak hogy meg tud tartani, és átsegít a nehéz időközön, hanem igazi változást hoz az életedbe, egy csodálatos formálódást fogsz tapasztalni. Isten a Fiához hasonlóvá kezd átváltoztatni téged lépésről lépésre. Mindezeket azonban nem hitték el, másként fogalmazva tehát: az illető félt a változástól, félt a kiközösítéstől, félt, hogy megváltoznak családi, gyülekezeti, baráti és munkakapcsolatai. És ezek megakadályozták, hogy csak Krisztusba vesse a reménységét, és az Ő igéjét és szavát komolyan gondolja.

Ez a félelem áll tehát az egész 12. fejezet mögött a Zsidókhöz írt levélben. Mindaz pedig, amit a 18. verssel kezdődő szakaszban mond az apostol, arra bátorít, hogy ne félj. Miért? Mert nem a Sinai hegyhez közeledtek, hanem a Sion hegyéhez, és a kettő között nagy a különbség. Na már most ez képletes beszéd, ami nekünk nem biztos, hogy mond valamit, de az akkori zsidóknak nagyon fontos üzenetet tartalmazott. Miért? A Sinai hegy a törvényadás helyszíne volt, a Sion hegy viszont a kegyelemé. Röviden tehát azt mondja ez a szakasz, hogy nem a törvény hegyéhez jöttök, a törvényt számonkérő, hatalmas, szent és igazságos Istenhez, amelyen mit látott Izrael népe? Tüzet, füstöt, mennydörgést, földrengést, sötétséget, homályt. Csupa rettenetes dolgot, ami megijeszti az embert. Hanem azt mondta, hogy ti Krisztus által a kegyelem hegyéhez jöhettek, ahol a bűnbocsánat, a kegyelem és Isten szeretete vár rátok. Mitől félsz? Attól kellene félned, hogy nem a Sionhoz jössz, mert azon kívül csak egyetlenegy hely van, ahol találkozhatasz Istennel, az pedig a Sinai hegy, és amikor odaérsz, ugyanazt fogod látni, amit Mózes és Izrael népe látott a pusztában. Vagy a Sionon vagy a Sinai hegyen találkozol az Úrral.

A Szentlélek tehát ebben a levélben azt mondja: ne hagyjátok, hogy a nemtörődömség, a hitetlenség, a lelki kiskorúság, a türelmetlenség, a félelem visszatartson benneteket. Valójában nincs mitől félnetek, mert Krisztus mindent elrendezett. Ne a Sinai hegyhez jöjjetek, hanem a Sionhoz.

Röviden menjünk végig az igeverseken, Testvérek, lássuk, mire figyelmeztet és bátorít minket ez az igeszakasz. Kezdjük a fő üzenettel, ami azzal kapcsolatos, hogy Isten egy nap ítéletet fog tartani minden ember felett. A Zsidók 9,27 azt mondja, hogy „*elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet*”. Isten tehát ítéletet fog tartani. Az ítéletnek két mércéje lesz: az evangélium és a törvény. Azok, akik hisznek az Úr Jézus Krisztusban, szeretik Őt, az evangélium alapján, hitük szerint lesznek megítélve, és bocsánatot nyernek, megszabadulnak, és Isten beviszi őket a mennybe. Azokat, akiknek nem kell az Istenben való hit, akik elutasítják az evangéliumot, ami Jézus Krisztusról szól, mi alapján fogja Isten megítélni? A Biblia számtalan helyen hangsúlyozza, hogy cselekedeteik alapján, az Ő törvénye szerint. Betartották-e Isten törvényeit vagy

nem? Tehát jelképesen a Sinai hegyre viszi és elítéli őket. Sokkal biztonságosabb a Sionra menekülni, hangsúlyozza az apostol. Ez az üzenete a szakasznak: nincs mitől félned, ha a Sionra mész, mert ott a kegyelem vár rád.

Ezek után nézzük meg a két hegy összehasonlítását, mert nagyban különböznek egymástól. Először is azt kell tisztáznunk, hogy a Sinai hegyenél kötött Isten szövetséget az Ő népével. Ez a cselekedeti szövetség volt, amelynek a lényege: ha megteszed, megkapod az áldást. De ezt a szövetséget Krisztuson kívül egyetlen ember sem tudta betartani. Arról a szövetségről van szó, amelyben Isten népe ígéretet tesz, hogy engedelmeskedik az Úr parancsainak, Ő pedig arra tesz ígéretet, hogy Istenükként fogja gondjukat viselni, vezetni, megszabadítani őket stb. A szövetségszegésnek azonban, mint később Izráel történelméből látjuk is, súlyos következményei voltak. A szövetséghez mindig egy záradékot tettek hozzá, arra az esetre, ha valaki megszegi a szövetséget. Ebben tisztázzák, hogy a hűtlen felet milyen büntetés éri. Ezek teljesedtek be a babiloni, illetve az asszír fogságban is. A 2Korinthus 3,7-ben Pál azt írja erről a szövetségről, erről az ószövetségről, hogy az a kőbe vésett halál szolgálata volt, mivel Isten törvényének nem vagyunk képesek eleget tenni. A Sinai hegyen látott jelenségek pedig ezt tükrözték. Amikor Isten leszállt a hegyre, akkor Izráel népe nem verőfényes napsütést, daloló madárkákat és szivárványt látott, hanem félelmetes dolgokat: villámlást, mennydörgést, tüzet, ami elborította az egész hegyet, füstöt, sötétséget, amin nem lehet átlátni, földrengést. Az egész világ, amit biztosnak hisznek, biztos talajnak: megremegett. Az ember azt hiszi, hogy a két lábán áll, és biztonságban van. Ez egy természetes dolog. És Isten megmutatja, hogy nem. Minden megváltozik a környezetben: a szél, a föld, a fény, minden átalakul, és az ember számára veszélyessé lesz. A látottak inkább Isten hatalmára és haragjára emlékeztették a népet. Arra, hogy Isten szent, tökéletesen jó, ők pedig bűnösök és méltók a büntetésre. És Isten egy külön parancs által még emlékeztette őket is bűneikre. A hegy körül határt húzott, és azt mondta, hogy azon még egy állat se léphet át. Le kellett nyilazni vagy megkövezni az állatot. Miért? Mert a szent Isten jelenlétébe egyetlen bűnös teremtmény se léphet oda úgy, hogy éljen. A szent Isten megközelíthetetlen ilyen szempontból, ezt hirdette ott és akkor az Úr. Ezért a nép elkezdett rettegni szívében ettől a hatalmas Úrtól.

Isten azon a napon megmutatta szentségét és igazságosságát. Odaadta törvényét, a Tízparancsolatot. A Sinai hegyen nem volt látható nyoma kegyelemnek vagy másnak. Tűz volt látható, ami a Szentírásban legtöbbször Isten haragjának a jele. Kürt hangja hallatszódott, ami a Jelenések 11-ben is az ítéletet előzte meg. Izráel népe rettegett a hegy lábánál, Pál apostol azt hangsúlyozza, hogy a Sinai hegy félelmetes volt.

ISTEN ELJÖTT, MENJ TE IS HOZZÁ!

És üzenetértékű, hogy a pusztában történt ez a megjelenés és a törvényadás, nem az egyiptomi szolgaságban, nem Kánaán földjén, hanem a pusztaságban, ahol amikor Isten megjelenik, nincs hova elmenekülni, nincs hova elbújni, szembesülni kell az Úrral, az Ő hatalmával, igazságával, törvényével, elvárásaival.

Isten törvényének ma is valahol ez a célja. Tükröt tart a bűnös embernek, kirángatja rejtekhelyéről, ami mögé bújik Isten igazsága elől, kirángatja a lelki pusztaság magányába, és leleplezi bűnét, és arra kényszeríti, hogy szembenézzen Isten törvényének jogos követeléseivel, és megmutassa neki az ítélet szörnyűségét. Isten a törvényen keresztül a bűnös embert, aki még nem hisz Őbenne, leleplezi önmaga előtt. A Sinai hegyen látottak célja az volt, hogy megbénítsa a bűnöst, félelmet ébresztve a szívében, ahogyan a 20. versben olvashatjuk: nem bírták elviselni Isten parancsát, miszerint ha egy oktalan állat is ér a hegyhez, le kell lőni, vagy meg kell kövezni. A 21. vers pedig arról számol be, hogy még Mózes is, aki közel állt Istenhez, tehát azt gondolhatta volna, hogy ő jobb eséllyel indul, még ő is tetőtől talpig reszketett. Amikor az emberben megszületik ez a bűnei és az ítélet miatti félelem, akkor érkezik el ahhoz a fordulóponthoz, amikor Isten az ő szívét és tekintetét Krisztushoz irányítja. Isten előbb az Ő félelmet támasztja a szívünkben, hogy aztán Krisztushoz vezessen, mert „*a törvény Krisztushoz vezérlő mesterünk*”.

A kegyelem Istenéhez, aki nem a Sinai hegyen, hanem a Sionon jelent meg népének, ott helyezte el trónusát Jeruzsálemben az ige szerint. Az Ószövetség felváltva használja a Sion és a Jeruzsálem neveket. Sion a kegyelem, a megbocsátás, Isten népe iránti szeretetének a szimbólumává lett. Az 1Királyok 14,21 szerint Isten Jeruzsálemet választotta ki az összes város közül, hogy oda helyezze az Ő nevét. Ott a megtérő, bűnbánó bűnösre megbocsátás és kegyelem várt, nem az ítélet.

A Zsoltárok 48,3 Siont az egész föld örömének nevezi. Miért? Hogy lehet, hogy az egész föld örül Sionnak? A folytatásban megindokolja: mert ott „*Isten van az ő palotáiban, ismeretes ott, mint menedék*” (4. vers). Isten menedékké válik a Sionon a megtérő bűnösnek az ítélet napján. Isten tehát a Sionon állította fel kegyelmi helyét. Isten nem közelíthető meg a törvényen keresztül, az engedelmisségen, a jócselekedeteken keresztül, a hitünket nem lehet érdemként mutogatni Előtte, hogy nézd, milyen hívő vagyok, és ezért könyörülj vagy bocsáss meg! Isten nem közelíthető meg a Sinainál. Isten csak a Sionon közelíthető meg, csak Krisztus személyén keresztül, sehogy máshogy. Egyszerűen azt mondja az Úr: nem közeledhetsz hozzám a törvény feltételei szerint, de közeledhetsz hozzám Krisztuson keresztül a kegyelem, a megbocsátás szerint, az Újszövetség szerint, amelynek alapjait Krisztus fektette le a golgotai kereszten. A Zsoltárok

132,13-14-ben ez áll: „Mert a Siont választotta ki az Úr, azt szerette meg magának lakhelyül: Ez lesz nyugovóhelyem örökre; itt lakozom, mert ezt szeretem”. A nyugalom helye. Isten földi lakóhelye, Sion hegye a megközelíthető Istent jelképezte. Amikor törvényét adta népének a Sinai hegyen, nem lehetett megérinteni még a hegyet sem, mert meghalt az illető. Nem lehetett közeledni Őhozzá. De a Sionon megközelítheted, ott készen áll a megbocsátás. Ezért Pál azt mondja: gyere a Sionhoz, gyere Krisztushoz! És azt mondja Pál, miután lefestette a Sinai hegy borzalmait: gyere, nézz a Sionra, és dönts el, melyik a vonzóbb, hogy jogos-e a félelmed, hogy te Krisztushoz gyere.

A következő szakaszban (12,22-24) leírja, mihez megy az ember, ha a Sion hegyéhez megy: „hanem járultatok Sion hegyéhez és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez, Az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához, Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez, És az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintésnek véréhez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére”. Nincs időm részletezni az egész szakaszt, de röviden hadd soroljam fel, mennyire vonzónak festi le a Sion hegyét az apostol, és mennyire vonzóvá tette azt az Úr, hogy Krisztushoz menjünk. Mert mi történik akkor, amikor Őhozzá megyünk? Az első, amit Krisztusban kapunk, amikor Őhozzá megyünk: az élő Isten városa, a mennyei Jeruzsálem. Mikor te a Sionhoz mész, a mennyei Jeruzsálemhez mész. Tudjuk, hogy ez a mennyország. Isten azt mondja, hogy az Ő gyermekei örökségként bírják a mennyországot. Hát nem csodálatosabb ígéret ez! A második: „járultatok ... az angyalok ezreihez”. Itt sajnos kimaradt egy görög szó az eredeti szövegből, amit nem fordítottak le, mert eredetileg ez úgy hangzik, hogy járultatok az angyalok seregeihez, akik ünnepi összejövetelen vannak együtt. Mert az angyalok folyamatosan ünnepelnek a mennyben. Ünneplik Isten dicsőségét, örülnek minden megtérő bűnösnek. Azt mondja az apostol, hogy amikor te Krisztushoz mész, ehhez a csodálatos ünneplő sereghez csatlakozol. Örömet ad az Úr, és közösséget velük. Harmadszor: „járultatok ... az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyekben”. Mit jelent ez a beírás? Ma így mondanánk: regisztrációt, helyfoglalást. Mint amikor a gyermekeinket beíratjuk az iskolába. Mikor tesszük ezt? Már jóval a tanév előtt. Még nem kezdődik el, még nincsenek ott, de már be vannak írva, és biztosítva van a helyük. És amikor elkezdődik a tanév, akkor várják őt ott, mert ott van a helye, oda van beírva. Isten beírt minket a mennybe, Krisztus helyet készített számunkra! Nem vagyunk ott, de már megvan a helyünk! Milyen csodálatos, amikor Sionhoz járul az ember, ezt kapja az Úrtól! Negyedszer azt mondja: „járultatok ... mindenek bírójához, Istenhez”. Azaz, hogy Isten je-

ISTEN ELJÖTT, MENJ TE IS HOZZÁ!

lenlétében örvendezhetünk majd örökké, mert Istenhez odamehetünk. Itt nincsen határ, mint a Sinai hegyen, hogy eddig jöhetsz, és nem tovább, és nem közeledhetsz az Úrhoz, hanem a Bíróhoz közel juthatsz, örökké Vele lehetsz, mert az ítéletet elrendezte Krisztusban. Ötödször: *„járultatok ... a tökéletes igazak lelkeihez”*. Olyanokhoz, akik már büntelen állapotban vannak, akikben nincs semmi gonoszság, hamisság, rossz szándék, mert Isten megigazította, megszabadította őket. Ez vár rád, ha Krisztushoz mész: büntelenség, minden gonosztól való mentesség, minden örömmel teljes boldog élet Krisztussal. Hatodszor: *„járultatok ... az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz”*. Nem ez a legcsodásabb hír egy hívő keresztyénnek? Nem Krisztust szeretjük, Testvérek, és nem arra vágyunk, hogy Vele legyünk? Most is már lelkileg Vele vagyunk, de szemtől szembe is meglásuk Őt? Pál apostol miért mondja a halálról, hogy az egy örvendetes dolog? Mert számára ezt jelenti: elköltözni és Krisztussal lenni. *„Vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni.”* A halált így foglalja össze: a Krisztussal lenni. Ez nem egy örömteli dolog? Végül pedig azt mondja: *„járultatok ... a meghintésnek vérehez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére”*. A zsidók úgy gondolták, hogy Ábel áldozatának vére volt az egyik legjobb áldozat, mert az ige ezt mondja: kedvesen fogadta Ábel áldozatát az Úr, és mikor meghalt Ábel, a mennybe került a hitéért. Pál viszont azt mondja: van egy még jobb, mégpedig Krisztus áldozatának, a meghintésnek vére. Mint közbenjáród elintézte áldozata által, hogy bűneidet Isten megbocsássa, elfedje, eltakarja, örökké megbocsássa és elfelejtse. Krisztus vére jobb minden áldozatnál.

Mennyi mindent sorol fel az apostol, ami a Sion hegyén várja a hívő embert, aki Krisztusba kapaszkodik! Azt kérdezi: félsz Krisztushoz menni? Vagy félszívvvel akarod követni? Azt, ami neked kell, elkéred Tőle, de az igéjének nincs súlya a te életedben? Nézd, hogy milyen bőségesen megáld téged, ha Hozzá mész! Nézz a Sion hegyre és a Sinaira, hogy mi vár téged a Sinain, az ítélet hegyén, és mi vár téged a Sionon, a kegyelem hegyén! Nem törődve Vele, a Sinai hegynél akarsz Vele találkozni, vagy pedig meghallva hívó szavát, a Sion hegyhez, Krisztushoz közeledsz. Az Úr vegyen el minden akadályt a szívünkből, nemtörődömséget, hitetlenséget, keményszívűséget, türelmetlenséget és félelmet, hogy minden alkalommal az életünkben Krisztushoz akarjunk menni, és Benne kegyelmet találva, Őt dicsőíteni. Isten Szentlelke munkálja ezt bennünk!

Imádkozzunk!

Hálát adunk Neked, felséges Urunk, Istenünk, hogy megjelentél a Sinai és a Sion hegyen is. Köszönjük, hogy megmutattad a Sinain fenségedet, szentségedet, igazságodat, azt, hogy Te vagy az Úr, aki törvényt szer-

zel népednek, és az egész világmindenséget uralod és irányítod. Te vagy az egyetlen igazságos Bíró, aki jogosan fogja megítélni életünk minden cselekedetét, szívünk állapotát, hitünket, mindent. De köszönjük, hogy a Sion hegyén is megjelentetted magadat, a kegyelem trónusát felállítottad ott, és ahhoz bátran mehetünk, akik Krisztusban reménykedünk. Köszönjük Neked, hogy ott kijelentetted nekünk irgalmasságodat, szeretetedet, megbocsátásodat, hosszútűréseidet és kegyelmedet. Kérünk, segíts, hogy a mindennapok során Hozzád járulva csak Benned akarjunk bízni, és segíts, hogy magunkra nézve ne tartsunk semmit sem méltónak ahhoz, hogy érdemként Eléd tárjuk, semmilyen jócselekedetet, semmilyen hitet, semmilyen dolgot, amit mi magunk teszünk vagy találunk ki, hanem csakis egyedül a Te szent Fiadban, Krisztusban bízunk, csak az Őbelé vetett hit által reméljük, hogy megmentesz bennünket. Kérünk, ezért vedd el a szívünkől minden akadályt, ami meggátol abban, hogy Krisztushoz menjünk. Vedd el tőlünk minden nemtörődömséget, hitetlenséget, keményszívúséget, türelmetlenséget és félelmet! Látod, hogy küzdünk ezekkel, kérünk, hogy küzdelmeinkben segíts meg és vezess bennünket, és add kegyelmed szerint a Te szabadításodat! Kérünk, hogy testvérként, gyülekezetben egymás hite által is hadd erősödhessünk, és egymást hadd segíthessük így!

Könyörgünk azokért is, akik testileg hordoznak fájdalmakat. Eléd hozzuk betegeinket, akik kórházban vagy otthoni ágyban fekszenek, Te könyörülj rajtuk, adj lelki erőt Beléd vetett hit által elhordozni mindazt, amit rájuk terheltél, és irgalmad szerint adj nekik könnyebbséget!

Eléd hozzuk gyászolóinkat is, kérjük, Te legyél az ő igazi vigasztalójuk, mert Te magad vagy a feltámadás és az élet.

És kérünk, Urunk, hogy minden dolgunkat hadd tudjuk a Te igéd és akaratod szerint élni és irányítani! Te vagy az, aki vezetsz bennünket.

Kérünk magyar népünkért, hirdettesd az evangéliumot, és adj ébredést, hogy minél többen elkezdhessenek hinni Benned. Kérünk népünk vezetőiért, Szentlelked által Te vezesd őket, és Te adj nekik bölcsességet döntéseikben!

Kérünk, hogy egyen-egyenként is mindennapi dolgainkat Te igazgasd és irányítsad, az „*engedelmesség lelkével támogass*” bennünket, hogy a Te utaidon tudjunk Téged követni, vonj magad után, és hordozz minket tenyereden!

És amikor majd szemtől szemben láthatunk Téged, mikor hazahívsz minket, vagy amikor visszajössz az ég felhőin át, kérünk, hadd dicsérjen a szívünk, lelkünk, és hadd magasztaljon Téged, hogy a mi megtartatásunk, Hozzád menetelünk egyedül a Te dicsőséged és érdemed. Így kérünk, őrizz minket naponként az alázatban, az ige útján, az engedelmesség lel-

ISTEN ELJÖTT, MENJ TE IS HOZZÁ!

kével támogatva bennünket segíts a gyümölcsstermésben, hogy a Te igéd számunkra áldássá, Számodra dicsőségessé hadd lehessen!

Krisztusban bízva kérünk, hallgass meg!

Ámen.

623. ének

1. Í - me, lé - szen a ké - se - i kor - ban,
Si - on szent he - lye, temp - lo - ma ott van,

Hogy az Úr he - gye áll he - gyek or - ma fe - lett.
Cso - da fé - nye be - töl - ti a föl - det, e - get;

Ö - rök ott - ho - na lesz ez a nép - nek:

A - ki vá - gyik az Úr - ra, be - tér - het.

2. Nosza, jöjjetek el, jövevények,
Akik messzire jártok: az Úr hazavár!
Neki zengjen a szép örömeinek:
Sosem árt a halál, hisz az Úr a Király!
Keze el nem ereszt soha többé.
Legyen áldott az Isten örökké!
3. Ha az Úr közel, hallgat a fegyver,
Ha az Úr szava szól, belereng a világ,
Ha az Úr ítél, semmi az ember,
De ő megkönyörült, ideadta Fiát.
Vele győztek a mennyei fények,
Vele itt az ígért örök élet!